

A studio Rubín

Výroční zpráva A studio Rubín, o.p.s. 2019

Základní data společnosti

Název:	A studio Rubín Zapsaná u Městského soudu v Praze v rejstříku obecně prospěšných společností dne 18. 11. 1996, oddíl O, vložka 13
Sídlo: Praha 1	Malostranské nám. 9/262, 110 00
Spojení:	Tel. 257 221 158
IČO:	250 89 501
DIČ:	CZ25089501
Právní forma:	Obecně prospěšná společnost
Předmět činnosti:	organizační zajištění kulturních akcí
Doplňková činnost:	hostinská činnost
Zakladatelé:	Ondřej Pavelka Petr Polcar
Správní rada:	Ondřej Pavelka Kryštof Koláček Petr Kolečko

Nejvyšším orgánem společnosti je správní rada. Za společnost navenek jedná ředitel společnosti.

Ředitel společnosti

Ředitelem společnosti je od poloviny roku 2008 PhDr. Ondřej Glazar

I. Činnost A studia Rubín, o.p.s. v roce 2019

A studio Rubín v roce 2019 pokračovalo v realizaci své dramaturgické koncepce. Divadlo od července 2019 vede jako umělecká šéfka režisérka a dramaturgyně Lucie Ferenzová, která zastupuje Dagmar Radovou, toho času na mateřské dovolené. A studio Rubín pokračuje ve vytyčených strategiích — marketingové, komunikační i vizuální a úspěšně buduje novou diváckou základnu.

A studio Rubín v průběhu roku 2019 uvedlo celkem 5 premiér, přičemž jedna premiéra (Tumor: karcinogenní romance) byla site-specific v prostorách pražské Invalidovny, a jednu speciální akci — Autor v domě, jejíž výstup (4 scénická čtení vzniklých textů) se uskuteční v lednu až dubnu 2020. 2 premiéry (Tumor: karcinogenní romance a Jezero) se uskutečnily ve spolupráci s jinými divadelními subjekty — skupinou T.I.T.S. kolem autorky a performerky Nely H. Kornetové a divadelním spolkem Kolonie kolem režisérky Lucie Ferenzové.

Celkem se v prostorách A studia Rubín v roce 2019 odehrálo a pořádalo 188 představení a jiných akcí. Z toho odehrálo 114 představení svých repertoárových inscenací a hostovalo na 24 zájezdech. Pět inscenací A studia Rubín, byli pozvány na tuzemské i zahraniční divadelní festivaly. V dubnu A studio Rubín hostovalo v Ostravě v rámci festivalu Kulturpunkt Ostrau s inscenací Klaunovy názory (v režii Lucie Ferenzové). V květnu inscenace Já mé druhé já a já a hostovala na festivalu Mezi ploty. V září bylo A studio Rubín pozváno na divadelní festival Kulturní invaze v Kutné hoře. Zde se představilo se svou novou inscenací Burnout aneb Vyhoř!. Text pro A studio Rubín napsala umělecká šéfka Dagmar Radová a režisérem inscenace byl Jan Frič. V září též v rámci festivalu ...nextwave/příští vlna... proběhla premiéra inscenace Tumor: karcinogenní romance (text Dagmar Radová, režie Nela H. Kornetová a T.I.T.S.); v

říjnu v rámci téhož festivalu, tentokrát v Brně, hostovala inscenace Burnout aneb Vyhoř! V říjnu A studio Rubín hostovalo na bratislavském festivalu Dramaquer s inscenací Tumor: karcinogenní romance.

Koprodukce, hosté a akce

A studio Rubín během roku 2019 uskutečnilo 50 akcí jiných souborů a umělců v prostorách A studia Rubín (koprodukce, koncerty, setkání, hostující představení apod.)

A Studio Rubín v roce 2019 pokračovalo v navázaných spolupracích s hostujícími divadly a umělci. Mezi jednu z nejvýraznějších pohostinných událostí patří mezinárodní divadelní festival Prague Fringe, který se v prostorách Rubínu uskutečnil v květnu. V červnu pak v prostorách Rubínu probíhalo Pražské Quadriennale. V listopadu A studio Rubín hostilo dva literární festivaly. Proběhl zde závěrečný večer festivalu Den poezie a divadlo též jako svému hostu poskytlo zázemí festivalu Šrámkova Sobotka.

V průběhu celého roku A studio Rubín uvádělo Literární večery organizované Josefem Strakou.

A studio Rubín umožnilo divadelnímu spolku Kolonie obnovit svou premiéru inscenace Vztek (podle textu Elfriede Jelinek). Tento kus v režii Lucie Ferenzové se pravidelně reprízuje od dubna 2019 v prostorách baru A studio Rubín.

Autor v domě

Od března 2019 probíhala v A studiu Rubín kolokvia výzvy Autor v domě, jejímž záměrem je pomoci iniciovat vznik nových divadelních textů a poskytnout prostor (začínajícím) autorům psát v tvůrčím dialogu. Tutori se stali René Levínský a Lucie Ferenzová a byli vybráni čtyři účastníci, kteří se jednou měsíčně setkávali spolu s tutori a uměleckou šéfkou Dagmar Radovou a psali své hry. Aby vznikl podnětný tvůrčí dialog byly konzultovány nejenom texty účastníků, ale i samotných tutorů, a to od jejich základní ideje až po finální tvar. V rámci této výzvy vznikly 4 hry

účastníků, 2 hry tutorů a 1 dramaturgie, přičemž hry budou formou scénického čtení uveřejněny od ledna do dubna 2020 v A studiu Rubín. Dagmar Radová v rámci výzvy napsala hru Tumor: karcinogenní romance, kterou A studio Rubín premiérovalo v září 2019; René Levínský napsal hru A osel na něj funěl (premiéra v MDP v prosinci 2019) a Lucie Ferenzová dramaturgovala román Jezero Bianky Bellové (premiéra v listopadu 2019 v A studiu Rubín).

Účastníci a hry napsané v rámci výzvy Autor v domě:

Barbora Hančilová – Čtyři roční období

Je dítě ekologicky udržitelný projekt? A co jeho uhlíková stopa? A když tu to dítě je, nevyroste z něj příliš radikální nástupce zelených názorů svých rodičů? A co kdyby se mu proboha něco stalo, kdo komu pak bude co vyčítat!

Čtyři obrazy ze života Moniky a Davida se zábavnými intermezzy na téma ekologie, zelené politiky a apokalyptických vizí o (ne)udržitelnosti rodičovství v době klimatické krize; ekologický divadlo-shopping à la Horst Fux a vize budoucnosti, která není růžová ani zelená, ani co se ekologie, natožpak vztahů týče. Nebo ještě máme naději?

Ondřej Šulc – Apollo 1.1.

Posádka rakety: hodobóžový šéf White — dramaturg výpravy, Cheefee — indiánská pekařská liška neboli šaman a Goose — astronaut jako z vojenského žurnálu letí vesmírem. Ze Země je řídí ze střediska Toole, jejich spojení s domovem. Pak se ovšem posádka vystřelí z oběžné dráhy směrem k Marsu, spojení je přerušeno a za okny se objeví Apollo, jejich průvodce vesmírem.

Absurdní poetická groteska o dobývání a kolonistech, je jedno, jestli vesmíru či Ameriky - taky na Sudety dojde - a o tom, zda je duše rozložitelná na informace; můžeme-li mluvit se svou mrtvou babičkou; či

kolik procent jaké národnosti má Původní obyvatel a kdo má komu co odpustit. Skutečně vědomím vnímáme každou vložku, každý krystalek v ní a každý atom, jenom nám to mozek prostě neukazuje?

Bernardeta Babáková — Quit livin' on dreams

Matteo žije se svou matkou, která v devadesátkách utekla z rodné vsi do Itálie a trio kamarádek jí to dodnes připomíná. I Matteo chce odsud pryč — do Berlína. Mezi salátovými okurkami, výpadky elektřiny a hřbitovním kvítím se zjevují nejen Modelka, Módní návrhářka, Truda či Matteův italský otec, ale i rodinné bizarnosti a tajemství, která určují, jestli se z tohoto hnojníku mezi slepičinci a keři malin vůbec odejít dá. A navíc je tu i babička se svými poklady, se kterou se na hřbitov o Dušičkách prostě musí!

Magická hra o rodičích a dětech a jejich ne zas tak odlišných snech, rozkročená mezi moravskou vesnici a vůni ciziny, nahuštěná kvalitním soundtrackem všech věčně mladých.

Eva Blechová — Bez zpáteční jízdenky

Vlakem z Prahy do Londýna vyráží Věra se synem a David s dcerou a vnučkou. Jede i swingová kapela a novináři BBC a český dokumentarista; je to historický model vlaku. Jede se jako tehdy — tatáž trasa, titíž lidé, jen o pár desítek let starší. Vzpomínky se vracejí a s nimi i fakt, že tehdy z Prahy nevyrazil Věřin bratr. Kdo jel místo něj?

Hra o cestě Wintonových dětí vycházející ze skutečných dokumentů s nadhledem a vtipem nastiňuje problematiku druhé i třetí generace, rozvíjí téma pozdní lásky a rodinných vztahů a vyrovnává se s absurditou a sentimentalitou slavné historické události, která i po letech přitahuje média.

Derniéry

Během roku 2019 se v A studiu Rubín zderniérovalo 5 inscenací. Jednalo se o inscenaci textu Potwory podle Sylwie Chutnik v režii a úpravě Ewy Zembok o tvrdém životě ve velkoměstě, která měla derniéru v únoru 2019. Dále byla v září 2019 po čtyřech letech zderniérovaná inscenace o slávě Slast (režie Kryštof Pavelka), stejně jako v prosinci po pěti letech inscenace Petra Kolečka o běžkařích Padesátka (režie Vojtěch Kotek). Inscenace byly staženy především kvůli proměně repertoáru, ale také z důvodu posunu herců.

V listopadu 2019 byla po třech letech zderniérovaná sonda do duší současných třicátníků v režii Adama Svozila a Kristýny Kosové Já, mé druhé já a já a, a to z důvodu dostatečné obehnanosti inscenace a v prosinci 2019 pak inscenace podle Elfriede Jelinek Královna duchů v režii Ondřeje Škrabala — divácky velmi náročná, ale umělecky hodnotná inscenace zaměřující se na možnost manipulace, kterou herci, potažmo umělci, získávají a kterou může za určitých okolností využít například politická garnitura. Byla stažena po roce, kdy se vyčerpal divácký potenciál tohoto náročného kusu.

Potwory

Ewa Zembok podle románu Sylwie Chutnik

„Zdravas potvoro, milosti plná, ty to zvládneš. Požehnaná jsi mezi auty, mezi tramvajemi, a síla tvé pěsti je veliká.“

Generace W. To je generace těch, co milují Warszawu. Těhotná Halina přišla o manžela. Celina je opakovaně neúspěšně zamilovaná. Stefu mlátí manžel. Bronka má rakovinu a vysoké podpatky. Feminní guerrilla, která bere spravedlnost do vlastních rukou. Holky, co se nebojí bránit svoje území. Svoji Warszawu! Chystá se společná pomsta na developerovi, který ničí tohle město – naše město! Generace W si utírá slzy z tváří. Warszawa city žije!

Drzá inscenace – komiks v rapovém rytmu se slovanskými beaty. Trojice Bio Masha, Dana Marková a Tomáš Dianiška se s ničím nemažou, ani s genderem ne, a krom trojice superhrdinek dokážou vystříhnout celou řadu typů současného velkoměsta východního bloku.

REŽIE: Ewa Zembok

VÝPRAVA: Bio Masha

HRAJÍ: Bio Masha, Dana Marková a Tomáš Dianiška

Premiéra: 30. dubna 2017

Derniéra: 10. února.2019

\$last

Kryštof Pavelka

„Tohle znamená bejt v Česku známej. Že ti vobčas někdo podstrčí zdarma buřta. Sláva, ta vypadá jinak.“

Jan je herec. Hrál už všechno, i když v poslední době hlavně role školníků. Martin je taky herec. Tak trochu. A zpěvák. Měl přece tu písničku... Jednu... Jan už chce mít klid, a možná si ještě stříhnout jednu dvě dobrý role bez smetáku. Martin chce být slavný. Hodně. A rychle. Mezinárodní firma SLAST, která teprve nedávno dorazila na český trh, umí jejich přání splnit. Ale nejdřív musí Jan s Martinem na pár věcí přijít. Hlavně na to, co je největší překážka na cestě ke štěstí. Protože všichni si přece zasloužíme trochu štěstí, nebo ne? O ničem jiném se přece nemluví...

Inscenace, která si pohrává a znejistuje svým tvarem. Osobní zpověď? Talk show? Čistá fabula? Společenská kritika?

Režie: PRASTOPA

Hudební spolupráce: Daniel Čámský, Miki Jelínek

Pohybová spolupráce: Adéla Stodolová

Vizualizace: František Pecháček

Kostýmy: Kristýna Fuitová-Nováková

Hrají: Ondřej Pavelka, Jakub Prachař a Kristýna Fuitová-Nováková

Délka: 75 minut bez přestávky

Premiéra: 19. prosince 2015

Derniéra: 11. září 2019

Padesátka

Petr Kolečko

„Dědova zlomená hůlka je takovej jizerskej Excalibur.“

Pavka je nejstarším žijícím členem tradiční běžkařské rodiny Bulánů. Bojí se, že syn Jura nedokáže naplnit jeho odkaz. Místo Jizerské padesátky ho totiž zajímají manželky rolbařů a členů horské služby. Pavka kvůli tomu nemůže jet rolbou, jak se před rolbaři stydí, a každý druhý den nosí zásoby do své horské chaty až z Bedřichova v krosně. Krosna, kterou vláčí na svých bedrech, je čím dál tím těžší. Ne proto, že by horalek, rumu na grog nebo párků bylo víc. Ale proto, že na Pavku stále více doléhá tíha těžkého osudu Bulánových. Osudu, který je stejně mrazivý jako zmrzlé sliny vyčerpaných běžkařů.

Inscenace o mužích, horách, běžkách, rumu, ženách a jednom malém zapomenutém tajemství.

Režie: Vojtěch Kotek

Hrají: Ondřej Pavelka, Jakub Prachař a Marek Taclík

Délka: 75 minut bez přestávky

Premiéra: 28. března 2014

Derniéra: 1. prosince 2019

Já, mé druhé já a já a

podle blogu Jiřího Vaňka Adam Svozil a Kristýna Kosová

„Bojím se to vyslovit... Nakonec To však bude muset ven, jsem oběť svých citů!“

Zpověď současného třicátníka, jako sebeironická, ale i sebestředná show. Scénář? No, známe to všichni: Po několikaletém vztahu přichází rozchod. Jenže nám už není dvacet. Je nám třicet a náhlá samota budí strach. V nově nabyté „svobodě“ se roztáčí kolo seznamování, vzplanutí, zklamání, zbabělých útěků, nedorozumění a více než úsměvné trapnosti. Ale i když se všechno tváří tak osudově a zásadně, nic vlastně není ono. A pokud je to ono, tak to zase není ono pro toho druhého. Přímý přenos vztahového chaosu a hledání... No, dopadne to asi celkem... dobře, no...

Úspěšný blog Jiřího Vaňka v podobě scénické bittersweet komedie velkoměstských mravů. Sonda do duší současných třicátníků s nebývale autentickou dvojicí König–Mikulová.

Režie a výprava: Kristýna Kosová a Adam Svozil

Hrají: Miroslav König a Nataša Mikulová

Délka: 70 minut bez přestávky

Premiéra: 15. září. 2016

Derniéra: 28. listopadu 2019

Královna duchů

Elfriede Jelinek

„Jak ale zůstat lidovou, a přitom lidem nezevšednět?“

Slavná herečka Burgtheateru má moc nad svým publikem. A moc je moc! Jenže jak si ji udržet? Divák se potřebuje dívat na to, čemu rozumí. Divák

potřebuje kus něčeho lidového. Divák se potřebuje dívat sám na sebe. A moc, ta skutečná Moc, jako svou tvář potřebuje také něco lidového. Ukázková zasloužilá umělkyně, že by Bohdalová či Švorcová mohly závidět! A folklor jako lidová zbraň umění.

Rakouská nobelistka podrobuje ironické kritice fašismus v nás, který si umně opentlujeme vyšívanými stužkami. Inscenace prostřednictvím dvojčediné herečky Míčová-Roznětínská poukazuje na to, že tahle „lidová veselice“ se netýká jen našich jižních sousedů a že rozhodně minulým stoletím neskončila.

Překlad: Barbora Schnelle

Režie: Ondřej Škrabal

Dramaturgie: Dagmar Radová

Scéna a kostýmy: Ivana Kanhäuserová

Hudba: Luboš Svoboda

Hrají: Gabriela Míčová a Lucie Roznětínská

Délka: 55 minut bez přestávky

Premiéra: 27. ledna 2018

Derniéra: 3. prosince 2019

Personální změny

V roce 2019 došlo ke dvěma personálním změnám. Od července 2019 v A studiu Rubín začala na externí smlouvu pracovat režisérka a dramaturgyně Lucie Ferenzová, a to jako umělecká šéfka zastupující Dagmar Radovou, která čerpá mateřskou dovolenou. K nové vizuální identitě byla přizvána k celosezonnímu cyklu O čem jsme zapomněli mluvit? fotografka Lenka Glisníková za původní fotografickou dvojici studentů Johanku Pošovou a Jakuba Delibalty.

Premiérové inscenace a úvod sezony na lodi AVOID

Rok 2019 byl pokračováním postupné realizace dramaturgické koncepce umělecké šéfky Dagmar Radové a je realizací sezony 2018/19 s podtitulem S kým žijem? a sezony 2019/20 s podtitulem O čem jsme zapomněli mluvit?, která začala slavnostním otevřením na lodi AVOID, kde nová umělecká šéfka Lucie Ferenzová představila jednotlivé premiérované tituly a herci a režiséři vytvořili krátké ukázky z připravovaných inscenací. Celým večerem provázela moderátorka Českého rozhlasu Vltava Veronika Štefanová a večer byl zahájen koncertem mladé talentované kytaristky Amélie Siby a zakončen performancí multižánrového slovenského hudebníka Pjoniho.

První inscenací roku 2019 byl Burnout aneb Vyhoř! v režii Jana Friče. Text napsala Dagmar Radová; téma inscenace je vyhoření a jako herci v ní vystupuje (kromě Natálie Řehořové a Jiřího Panznera) také režisér Jan Frič a scénografka Jana Hauskrechtová. Inscenace reflektuje syndrom vyhoření u divadla, ale princip lze vztáhnout na jakoukoli profesi, což ocenili diváci (inscenace je hojně navštěvovaná) i kritika — dílo má několikero nominací na Inscenaci roku 2019 v Divadelních novinách a je vyzdvihována jako jedna z nejlepších Fričových prací.

Druhou premiérou byly Klaunovy názory podle Heinricha Bölla v režii Lucie Ferenzové, která text (spolu s Dagmar Radovou) také dramatizovala. Jedná se o stand-upovou formu reflektující divadelní umění a herecký život; z původní předlohy úprava využívá příběh Hanse, kterého opustila dívka a on se nyní musí vypořádat s celým svým dosavadním životem, kdy mu bylo herectví přednější než cokoli jiného. Jedinečně k dílu přispěl svým autorstvím také herec Šimon Krupa, jehož kritika za výkon velmi ocenila.

Třetí premiérou roku 2019 byl Tumor: karcinogenní romance, podle textu Dagmar Radové, který vznikl jako spolupráce A studia Rubín a divadelní skupiny T.I.T.S. kolem režisérky a performerky Nely H. Kornetové. Tato premiéra a reprízy se uskutečnily v pražské Invalidovně a jedná se o site-specific akci — autoři se inspirovali atmosférou tohoto špitálu pro vojenské

invalidy a jeho prostorám hru přizpůsobili. Tematicky se inscenace věnuje rakovině, kterou autoři v symbolické rovině vnímají jako nemoc naší společnosti. Tuto „karcinogenní romanci“ lze ovšem sledovat také jako milostný příběh — jako vyjádření zhoubnosti lásky. Premiéru navštívila delegace z norské galerie Pikene på Broen z norského města Kirkenes, která plánuje s A studiem Rubín v roce 2020 pokračování této studie o karcinogenních vztazích a rakovinném bujení, tentokrát s podtitulem Tumor: otevřený vztah. Navázáním spolupráce s Nory A studio Rubín výrazně rozšířilo své pole působnosti a vstoupilo na mezinárodní půdu i co se týče zájezdů, festivalů a dostupnosti pro cizojazyčné publikum (inscenace má norskou alternaci a dvojjazyčnou verzi).

Čtvrtou premiérou byla autorská úprava románu Georgese Pereca Věci (scénář pro A studio Rubín vytvořil Vojtěch Bárta) v režii Evy Rysové, která na inscenaci spolupracovala s polským výtvarníkem Pio Kalinským. Inscenace se zabývá neukojitelnou touhou hromadit věci, ačkoli na tuto spotřebu (zvláště mladí) lidé nemají finance; výsledkem je frustrace a troskotající snaha po radikálních krocích — zde odjezd na venkov a touha žít „bio život“. Inscenace měla velký ohlas mezi mladým městským publikem, které často řeší podobné problémy, jako bydlení, konzum „s vkusem“ či nedostatečně ohodnocenou práci.

Pátou premiérou bylo Jezero, které A studio Rubín vytvořilo ve spolupráci s divadelním spolkem Kolonie. Režie se chopila Lucie Ferenzová a jedná se o dramaturgii dnes již kultovního a cenami jako Magnésia Litera nebo Evropskou cenou za literaturu ověřeného románu české autorky Bianky Bellové. Tématem je mizející voda (autorka se inspirovala katastrofou kolem Aralského jezera) a spolu s ní hrubnutí lidských vztahů. Jedná se o iniciační drama dospívajícího chlapce Namiho, který hledá své kořeny a identitu. Díky dramaturgii Jezera vstoupilo A studio Rubín do současného českého literárního světa, což je vidět na výrazném zájmu publika, které sleduje jak ekologické téma, tak velmi čtený titul.

Na rok 2019 byla plánována také premiéra inscenace DIY: po tátovi. Avšak kvůli organizačním posunům se premiéra uskutečnila až po novém

roce — 10. 1. 2020. Jedná se o text Dagmar Radové inspirující se výchozí situací románu Jana Balabána Zeptej se táty a inscenaci režírovala Ewa Zembok. Jde o komorní detektivní absurdně komické drama o rodinných tajemstvích a neznámých skutečnostech ze života mrtvého otce, který se už nemůže obhájit a pozůstalým vysvětlit, kým ve skutečnosti byl. Premiérové publiku ocenilo skvěle napsaný text a herecké výkony.

Od dubna 2019 A studio Rubín uvádí také obnovenou premiéru inscenace Vztek divadelního spolku Kolonie z.s. Hraje se v prostorách baru a scénář podle rozsáhlého díla Elfriede Jelinek vytvořila Lucie Ferenzová. Jedná se o divadelní kritickou velmi ceněnou studii strachu z teroristických útoků a s ním spjatých omezení svobody a vzrůstajícího radikalismu.

Anotace premiérových inscenací roku 2019

Burnout aneb Vyhoř!

Jan Frič / Dagmar Radová a kol.

„Ve třiceti už mám kocovinu, jsem starý a nosím župan!“

Jiří, Natálie, Jana a Jan. Všem je přes třicet a všichni mají hrozně zajímavý povolání. Jsou kreativní. Pořád mají co dělat. Taky proto, že je možná ani nenapadne, že by se mohlo taky někdy něco nedělat. A tak pořád něco dělají. A hoří, hoří pro všechno a pro všechny... Jenže, počkat, počkat... když už dlouho hoří a když už hoří i všechno kolem nich, nemůžou nakonec vyhasnout?

Polodokumentární autorská inscenace, v níž na scéně vedle herců stojí i její režisér a scénografka. Vtipná a sarkastická reflexe zápalu, planutí, vyhasnutí a ztráty smyslu na pomezí přednášky o dělení divadla a metaforických obrazů ze zákrut vyhořelé duše.

Režie: Jan Frič

Hrají: Natálie Řehořová, Jiří Panzner, Jana Hauskrechtová a Jan Frič

Délka: 70 minut bez přestávky

Premiéra: 1. března 2019

Klaunovy názory

Lucie Ferenzová podle novely Heinricha Bölla

„Nikdy se mi nepodařilo zobrazit nic lidského, aniž bych nestvořil kýč... nebo šmíru...“

Hanse opustila dívka a odešla za jiným. Hans je umělec a teď je v krizi. Už dlouho tušil, že možná není tak dobrý umělec, jak si předsevzal být. Ale vůbec netušil, že ho Marie chce opustit... Marie, která tu vždycky byla spolu s ním, v hotelových pokojích, ve vlaku, v divadle. Tohle se přeci nedělá, takhle najednou nechat člověka samotného a navíc bez peněz! Dřív cvičil prázdný pohled před zrcadlem, aby publikum bylo dokonale znejištěno, co bude v příběhu následovat. Teď se stačí do zrcadla podívat a prázdný pohled tam JE! Trochu to začíná vypadat, že Hans i umělecké poslání, stojí před velkou zkouškou. Ach jo!

Dramatizace románu Heinricha Bölla jako one man show a polemika o tenké hranici mezi posláním a sobectvím a stále zvětšující se propast uhelného dolu mezi Já a Ty.

Režie: Lucie Ferenzová

Výprava: Andrijana Trpković

Hraje: Šimon Krupa

Délka: 70 minut bez přestávky

Premiéra: 12. dubna 2019

Tumor: karcinogenní romance

Dagmar Radová & T.I.T.S.

„Jsi tady. A je to tak, jak to je.“

Žijou si svým životem. A náhle, osud tomu chtěl, se jejich cesty protnou. Od teď už nebude nic, jak bylo. Od teď už bude všechno jinak.

Občas si představovali, že by se to mohlo stát. A najednou je to tady. A nedá se s tím nic dělat. Nebo? Samozřejmě, že se s tím dá něco dělat... říkaj všichni. Takže jsou teď tady spolu. No, není to někdy lehký. Ale musí to přece mít nějaký důvod, proč se potkali. Vydávají se spolu na cestu a budou si toho muset říct hodně. Možná by si začali i konečně rozumět. Tomu celému rozumět. Achjo, kdyby bylo všechno jako dřív... Jenže to už nikdy nebude.

Silně smyslová inscenace propojující pohyb, vizualitu a slovo, která si jako své téma si bere rakovinu a její projevy nejen v somatické, ale i psychické, sociální a duchovní rovině. Má každá doba svou chorobu? Co v nás a naší společnosti bují? Jaké fenomény se podezřele podobají rakovině? Je možné milovat něco, co nás může zabít?

Koncept a režie: Nela H. Kornetová

Dramaturgie: Dagmar Radová a Lucie Ferenzová

Scénografie a video: Jan Hajdelak Husták

Hudba a zvuk: Ondřej Sifon Anděra

Hrají: Nela H. Kornetová a Jaro Viňarský/Gregers A. Kroksleiven-Hansen

Délka: 90 minut bez přestávky

Premiéra: 17. září 2019 v Invalidovně

Věci

Vojtěch Bárta podle stejnojmenné novely Georgese Pereca

„Kdo nepracuje nejí. - Kdo pracuje nežije.“

Mladý pár. Na začátku společného života. Co asi tak všechno budou potřebovat? Nebo spíš, co všechno budou chtít? Touha po spokojeném životě jako z lajfstajlových časopisů nekontrolovatelně roste. Smyčka představ se utahuje, nejdou naplnit! Realita života střední třídy je tak strašně reálná! Ona a On, už dlouho spolu a pořád těch 35 m. Když se zabývají drobnými úkony jako nakupováním, sezením v kavárně, chozením do kina, můžou to podstatné na chvíli odsunout. Věci jsou bezpečné – něco vypovídají, ale netáží se.

Inscenace o hledání hodnoty – sebe, toho druhého a věcí, které lemují náš život. A také o tom, jak ovlivňují náš vztah k tomu druhému. O nekonečném snění, že skutečně žít se začne, až si konečně pořídíme ty správné věci.

Režie: Eva Rysová

Výprava: PIO Kalinski

Hrají: Julie Goetzová a Jan Grundman

Délka: 60 minut bez přestávky

Premiéra: 25. září 2019

Jezero

podle stejnojmenného románu Bianky Bellové

(A studio Rubín ve spolupráci s Kolonií z.s.)

„A ta fabrika na zpracování ryb hned vedle líhně? To je jak hřbitov vedle porodnice, co?“

Nami žije s bábou a dědkem celý život v Borosu, koupe se v jezeře, co pomalu vysychá a v mlhavých vzpomínkách vidí svojí matku, kterou touží poznat. Pak se dědek ztratí v bouři, bábu pošlou na jezero a Nami potká Zazu. A pak se vydá do hlavního města, aby poznal, co všechno je na druhém břehu.

Klučičí iniciační cesta pod hladinu, žánrově mezi mýtem a mafiánským filmem podle Magnesíí Literou oceněného románu Bianky Bellové o vodě, co mizí stejně jako láska.

Režie: Lucie Ferenzová

Dramaturgie: Anita Krausová

Výprava: Andrijana Trpković a Tomáš Bukáček

Hudba: Markéta Ptáčnicková

Hrají: Vojtěch Hrabák, Jakub Gottwald, Jiří Štrébl a Anita Krausová

Délka: 90 minut bez přestávky

Premiéra: 30. listopadu 2019

DIY: po tátovi

Dagmar Radová

„Co víme o tom, kdo leží v hrobě, který jdeme upravovat?“ (Jan Balabán, Zeptej se táty)

Začíná to stejně jako každá správná kriminálka - smrtí. Táta umřel.

Dvě sestry stojí uprostřed obývacího pokoje. Obývacího pokoje, který byl osou jejich dětství. A ani jedna tam už řadu let nebyla - důvody jsou různé. Znáte to. Ale táta byl vždycky táta. Táta byl inspirující osobnost. Nechybí tu něco? V bytě výrazně ubylo - všeho! Vždyť se nás ani nezeptal... Pak se ozvou klíče v zámku. Ale klíče máme jenom my dvě, ne? A najednou se objeví ten... třetí!?

Situační detektivka s prvky eseje o hledání toho, jehož obraz se na základě jediného faktu zcela rozpadá. Jak moc známe svoje blízké? Čemu může člověk věřit, když jediný, kdo by mohl nějakou odpověď dát, tady už prostě není? A jaký vlastně byl - jako doopravdy? Pátrání po otci a po vlastní identitě, která se jako křehký koncept buduje od těch druhých, ale důkazy své existence si nakonec každý musí opatřit sám.

Režie: Ewa Zembok

Scénář: Dagmar Radová

Dramaturgie: Lucie Ferenzová

Scéna a kostýmy: Petra Vlachynská

Hudba: zabiják nožem

Hrají: Halka Třešňáková, Kristýna Frejová a Pavel Neškudla

Délka: 70 minut

Premiéra 10. ledna 2020

Obnovená premiéra — spolupráce A studia Rubín a Kolonie z.s.

Vztek

Elfriede Jelinek

Groteska o motoru lidstva. V podobě karikatury novodobé evropské šlechty se na legendárním rubínovském baru sejdou po zavíračce tři baronky, kterým se z úst dere komický text plný šovinismu a fundamentalismu.

Přichází apokalypsa? Pane Bože, stvořil jsi svět, ale k čemu ti to je? Neměli bychom radši jet všichni na techno do Berlína? Mám vztek!

Překlad: Marc Lusti a Libor Hubálek

Úprava a režie: Lucie Ferenzová

Hudba: LO/VE

Výprava: Andrijana Trpković

Hrají: Kristýna Frejová, Anita Krausová, Jindřiška Křivánková, Markéta Ptáčnicková a Anna Glässnerová

Délka: 60 minut

Obnovená premiéra v A studiu Rubín 11. dubna 2019

II. Statistika odehraných představení v roce 2019

Celkový počet představení v A studiu Rubín	164
<i>Z toho:</i>	
<i>Divadelní představení vlastního repertoáru</i>	<i>114</i>
<i>Ostatní divadelní akce a Hudební produkce</i>	<i>50</i>
Počet zájezdů repertoárových představení	24

Divadlo stále udržuje trend otevřenosti mladým a začínajícím tvůrcům, hercům, muzikantům i výtvarníkům, kterým dává možnost načerpat zkušenosti od již etablovaných a zkušenějších umělců. A studio Rubín je možné také vidět na zájezdech po celé České republice od Ostravy po Cheb a účastní se mnoha divadelních přehlídek. A studio Rubín je bezpochyby multikulturním prostorem, který nabízí širokou možnost kulturního vyžití v centru Prahy na Malé straně.

III. Ekonomické informace

Přehled vynaložených nákladů a výnosů za rok 2019 (v tis. Kč)

Náklady (TCZK)

umělecké náklady	1,856
materiální náklady	113
osobní náklady	746
nájemné a služby	445
spotřeba energie	85
výkony spojů	39
náklady na propagaci	343
opravy a udržování	126
spotřebované nákupy	534
Doprava	255
ostatní	671
Náklady celkem	5,213

Výnosy (TCZK)

Výnosy z projektu	2,529
Městské části HMP	50
Grant HMP	1,600
Ze státního rozpočtu	985
Norské fondy	49
Výnosy celkem	5,213

Ekonomický komentář

Celkové výnosy společnosti ve výši 5 213 tis. Kč byly v roce 2019 tvořeny vlastními výnosy – tržbami za vstupné na vlastní scéně, zájezdy, pronájmy a ostatní činností. A na druhé straně výnosy z cizích zdrojů – granty a dary. Stále i v roce 2019 přetrvává deficit podfinancovanosti prostoru, ale i zaměstnanců a umělců kteří se na chodu A studia Rubín podílejí. A studio Rubín také stále pokračuje v rekonstrukci sociálního zázemí divadla a herecké šatny. Vlastník nemovitosti městská část Praha 1 se částečně podílí na rekonstrukci a to výměnou kanalizace a nebo vstupních dveří, nicméně tato obnova není ještě zcela ukončena a bude potřeba dalších investic jako například do vzduchotechniky a nebo vytápění prostoru.

IV. Shrnutí projektu A studia Rubín pro kalendářní rok 2019

Rok 2019 považujeme za úspěšný v několika ohledech. Podařilo se plynule adaptovat na nástup Dagmar Radové na mateřskou dovolenou, kdy jí v současné době zastupuje Lucie Ferenzová. Umělecké vedení pokračovalo v rozvoji své dramaturgické koncepce a její umělecké výstupy v podobě nově vzniklých inscenací sklidili, jak kladné ohlasy u odborné kritiky, tak u publika. Do A studia Rubín v roce 2019 vstoupilo také několik nových tvůrců, například režisérky Nella Kornetová a Eva Rysová, výtvarnice Andrijana Trpković, herci Jan Grundman, Šimon Krupa a Natálie Řehořová. Postupně se k samotné divadelní produkci připojují další akce, jako koncerty, projekt autor v domě a literární čtení, stejně tak se proměňuje i divácké spektrum A studia Rubín.

Za velký úspěch považujeme také novou grafickou podobu A studia Rubín, které nejvýznamněji komunikuje uměleckou proměnu tohoto divadla. Vizuelní proměny se dočkala i webová stránka.

PhDr. Ondřej Glazar
Ředitel společnosti

Přílohy:
- Účetní závěrka 2019